

“MÖHTƏŞƏM ZƏFƏRİN NİŞANƏSİ” ULU NAXÇIVANIMDA

“Möhtəşəm Zəfərin nişanəsi” adlı 5-ci kitabıma Naxçıvan Dövlət Universitetində keçirilən təqdimata, ümumilikdə Naxçıvana ikinci səfərim barədə təəssüratlarım.

Çox gözəl bir deyim var: “Tarix təkrarlanır”. Bəli, bu, həqiqətən də belədir, tarix təkrarlanır, dövrən vaxt keçəndə tərsinə dönə bilir, yaxşı və pis tərəfinə. Zaman bir bumeranq kimi bir-bir insanın üzünə qayıda bilir. Bəzən heç inanmadığınız bir vaxtda illər əvvəl getdiyiniz yerə insan bir də dönür. Keçən günləri yada saldıq kimi gələcəyə də eyni cür yanaşır, işıqla baxır. 23 iyun 2023-cü il tarixində mən buna bir daha şahid oldum.

Xatırlayırsınızsa, 2018-ci ilin sentyabr ayının əvvəllərində mən ailə üzvlərimlə birlikdə vətənimizin dilbər guşələrindən biri, Ulu Öndər diyarı ulu Naxçıvanıma ilk səyahətimi etmişdim. Burada həddən ziyadə az yer görüb tanısam da ancaq çox yaxşı təəssüratlarla ayrıldım. O vaxt axırıncı dayanacağım Şahbuz rayonunun ərəzində yerləşən gözəllə-gözəli Batabat gölü olmuşdu. Səhəri günü isə böyük təəssüf hissi ilə mən Bakıya qayıtmışdım. İzləyicilərim “Ulu Naxçıvanım” adlı 3-cü kitabımı oxuyaraq həmin səfərimlə bağlı bütün təəssüratlarımla çox ətraflı bir şəkildə tanış ola bilərlər. Həmin vaxt Naxçıvan mənə o qədər xoş təsir bağışlamışdı ki, Bakıya qayıtmağa həvəssiz idim. Bununla belə qayıdanda, elə həmin anlar çox ümidliydim. Ümid edirdim ki, bir gün Naxçıvana yenə qayıdacağam, onu gəzib-görəcəyəm, kitabımın təqdimatı burada keçiriləcək. “Ulu Naxçıvanım” adlı kitabımda da bunu qeyd etmişdim. Yazmışdım ki, mən inanıram ki, Naxçıvana bir də qayıdacağam, özü də təyyarə ilə deyil, avtomaşınla, yəni ata-baba torpaqlarımızdan keçərək. Mən buna dərin ümidlər bəsləyirdim və o günlərin gəlməsini gözləyirdim. Bilirdim ki, yenilməz Azərbaycan oğullarının sayəsində torpaqlarımız işğaldan azad olunacaq.

Varlığımız kimi inansa q da xəyal ediyimiz o günlər hamımızın gözlədiyindən də tez gəldi, özünü bir az da olsun gözlətmədi. Həmin vaxtdan mənə ayıran 5 il bir yuxu kimi, bir kinofilm lenti kimi gözümün qabağından keçsə də, hər dəqiqəsini ən xoş xatirə kimi xatırlayıram. 2020-ci ildə şanlı Vətən müharibə-

mizdə qazandığımız parlaq qələbədə sonra mən adı kimi möhtəşəm olan “Möhtəşəm Zəfərin nişanəsi” adlı sayca 6-cı kitabımı cəmi 11 ay vaxt ərzində qələmə aldım. 708 səhifədən ibarət olan bu kitabın təqdimatı indiyə kimi ölkəmizin hüduqlarında bir çox yerlərdə keçirilmişdi. Bundan əvvəlişiq üzü görmüş digər kitablarımın da bir çox mötəbər elm ocaqlarında təqdimatı baş tutmuşdu. Azərbaycanımızın bölgələrini bir-birindən ayırmaıyb hamısına eyni cür baxsam da ancaq Naxçıvan mənim gözümde öz parlaq yerini daim qoruyub saxlayırdı. Mən ötən 5 illik müddət ərzində hər an düşündüyüm arzumu bir daha yaddaşımda yenilədim. Onsuzda bu arzu ürəyimdəki yerini bir an da olsun tərk etməmişdi. “Möhtəşəm Zəfərin nişanəsi” kitabıma ulu Naxçıvanımda təqdimat mərasiminin keçirilməsini çox arzu edirdim. Bu arzumun gerçəkləşməsi üçün isə zəruri tədbirlər görməyə başladım.

Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Naxçıvan üzrə təyin edilmiş səlahiyyətli nümayəndəsi cənab Fuad Nəcəfliyə məktub ünvanladım və məktubumda qeyd etdim ki, Şanlı zəfərimizə,

rəm. Onlar mənim arzumu reallaşdırmaq üçün əllərindən gələni etdilər və mənim ümidimi qırmadılar. Uca Allah hər birinin yar və yardımçısı olsun. Kitabın təqdimatının keçirilməsi 23 iyun 2023-cü il, saat 11-ə təyin edildi. O günün gəlməsi üçün səbirsizlənir və o günə mənə aparın hər gün sevincim, həyəcanım daha da artırdı. Nəhayət ki, ulu Naxçıvanımla bir daha görüşəcəkdik. Özü də bu dəfə Qərbi Azərbaycan torpaqları üzərindən keçərək!

Təbii ki, insan Allahın yaratdığı ən üstün, ali varlıq olsa da Allahın onun üçün təyin etdiyi üstünlükdən o tərəfə çıxma bilməz. Özümüzədən də asılı olmadan gözləmədiyimiz bir hadisə baş verdi. 22 iyun tarixində baş tutmalı olan Naxçıvana uçuşun reysləri sərt hava şəraiti səbəbiylə 13 saat təxirə salınmalı oldu. Hesaba almadığımız çətinlik bu idi. Lakin hansı sətlikdə olursa olsun, heç bir hava şəraiti, qar, boran, çovğun, eləcə də dünyanın bütün çətinlikləri bir araya gəlsə belə mənə yolumdan döndərə bilməzdi. Şükürlər olsun ki, döndərmədi də. Səhəri gün, yəni 23 iyun saat 7 radələrində ailəlikcə təyyarəyə mindik

işğaldan azad edilmiş torpaqlarımıza, həmin torpaqları bizə qaytarıb özləri qayıtmayan müqəddəs şəhidlərimizə həsr etdiyim “Möhtəşəm Zəfərin Nişanəsi” adlı 6-cı kitabıma Naxçıvanda təqdimatın keçirilməsi mənim çoxdankı arzumdur. Bu arzumun yerinə yetirməsinə kömək etməsini cənab Fuad müəlliməndən xahiş etdim. Kitabın təqdimatının Naxçıvanda keçirilməsinin əsas səbəbi isə Naxçıvanın 6 rayonundan olan 18 nəfər Vətən müharibəsi şəhidi barədə məlumatların həmin kitabda yer alması idi və bu barədə Naxçıvan şəhidlərinin ailə üzvləri bilirdi. Kitabın təqdimatının orada keçirilməsi onların da arzusu idi. Kitabımda adları çəkilən həmin şəhidlərimizin siyahısını nəzərinizə çatdırmaq istəyirəm: Göydağlı Ramazan Əbülfət oğlu, Məmmədov Əli Abbas oğlu, Məmmədov Elşən Əziz oğlu, İbrahimov Ruzi Əliqə oğlu, Səmədli Elşən Bayram oğlu, Muradlı İlkin İlyas oğlu, Əsgərov Təbriz Çapay oğlu, Alməmmədov İman Tarverdi oğlu, Seyidov Miryasin Mirqafar oğlu, Xəlilli Murad Vəli oğlu, Məmmədov Zaman Həbil oğlu, Abdullayev İntiqam Allahverdi oğlu, Hümbətov İmaməddin Muxtar oğlu, Novruzlu Pərviz Qorxmaz oğlu, Orucov Coşqun Oruc oğlu, Rzayev Kənan Əbdürrəhman oğlu, Cəlilov Sahil Oktay oğlu, Cəlilov Həsən Məhərrəm oğlu.

Bizim bu arzularımızın həyata keçməsinə şərait yaratdığı üçün bəri başdan hörmətli Fuad Nəcəfliyə və bu işdə əməyi olan bütün insanlara təşəkkür edi-

və təyyarə axır ki, Naxçıvana uçdu.

Artıq ikinci dəfə idi ki, təyyarə ilə Naxçıvana səyahət edirdim. Naxçıvan səmasını görmək və bu gözəl diyarı yüksəkəldə seyr etmək üçün çox darıxmışdım. Reysin təxirə salınması səbəbindən Naxçıvana çatana qədər yuxusuz və çox yorğun idim. Bununla belə şəhidlərimizə həsr etdiyim kitabımın təqdimatına getmək həvəsi yuxusuzluğum və yorğunluğuma qalib gəlmişdi, mən təyyarənin pəncərəsində təşnələr suyu seyr etdiyimi kimi vətənimin dilbər guşələrini acgözlüklə seyr edirdim. Bir neçə dəqiqə sonra təyyarə bələdçiləri Naxçıvana çatdığımızı bildirdilər. O anda özümü hədsiz dərəcədə rahat, gümrah hiss etdim. Naxçıvanı ikinci dəfə gördüyüm zaman fikirləşdim və özümə söz verdim

ki, nə olursa olsun, daxilimdəki bu yorğunluğa qalib gəlməli və tarixdə sadəcə bir dəfə yaşanılacaq olan bu gözəl hadisəni özü kimi gözəl bir şəkildə dəyərləndirməliyəm.

Olduğumuz hava gəmisini təqribən saat 8 radələrində Naxçıvan Hava Limanına eniş etdi. Hələ tədbirin başlanmasına 3 saat vaxt qalırdı. Hava Limanının qarşısında Naxçıvan Dövlət Universitetinin Gənclər Təşkilatının sədri, Beynəlxalq Münasibətlər və Hüquq Fakültəsinin müəllimi, çox hörmətli Əziz Qasımov sanki adının mənası kimi özü üçün əziz olan insanları qarşılaymış kimi istəti, səmimi münasibətlə qarşıladı. Bizi öz şəxsi avtomasını ilə universitetin qonaq evinə apardı. Burada qısa müddətli fasilədən və tədbirə hazırlaşdıqdan sonra Əziz müəllimə bildirdim ki, tədbirdən əvvəl ilk olaraq Ulu Öndərimizin sağlığında ana yurdu Naxçıvanda qoyulmuş abidəsini ziyarət etmək istəyirəm. O, mənim təklifimi məmnunluqla qəbul etdi və bizi büst qoyulmuş meydana apardı, mən büstü ziyarət etdim və önünə tər güllər qoydum. 2018-ci ildə də mən səfərimin əvvəlində həmin büstü ziyarət etmişdim. Ulu Öndərin büstünü ziyarət etdikdən sonra biz Əziz müəllimin müşayiəti ilə birbaşa tədbirin keçiriləcəyi yerə - Naxçıvan Dövlət Universitetinin Beynəlxalq Münasibətlər və Hüquq Fakültəsinin binasına getdik.

Akt zalına doğru qalxan kimi tədbir məkanına bizdən qabaq çatmış olan şəhid ailələri bizi gözləyirdilər. Əvvəllər onların heç biri ilə əyani olaraq görüşməmişdik, yalnız bəziləri ilə telefon vasitəsi ilə əlaqə saxlayıb hal-əhval tutmuşduq. Bununla belə onların əksəriyyəti mənə, ailə üzvlərimi xoş sözlə, güllər üzvlə qarşıladılar. Xüsusilə Culfa rayonunun Kırna kəndindən olan şəhid qardaşım Ramazan Göydağlının valideynlə-

ri Əbülfət əmi və Zülfünaz ana, eləcə də onların yaxını, Kırna kənd tam orta məktəbinin müəllimi İntizam Əliyev və Kırna kənd tam orta məktəbinin coğrafiya müəllimi Həbibə Vəliyevaməni böyük ehtiramla qarşıladılar. Onlar elə münasibət göstərirdilər ki, kənardan baxan bizim mehriban bir ailənin üzvləri olduğumuzu zənn edərdi. Onlar mənim hal-əhvalımı soruşdular, “xoş gəldin” sözünü dedilər və mənim ünvanıma gözəl sözlər söylədilər. Şəhid ailələrinin mənə bu cür dəyər verməsi və qarşılamağı mənə son dərəcə xoş təsir bağışladı və qürur verdi.

(Davamı 13-cü səhifədə)

